

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 29 iunie 2022
(OR. en)**

**2022/0090 (COD)
LEX 2173**

**PE-CONS 24/1/22
REV 1**

**ENER 221
ENV 496
CLIMA 232
IND 192
RECH 294
COMPET 390
ECOFIN 494
CODEC 771**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE MODIFICARE A REGULAMENTELOR (UE) 2017/1938 ȘI (CE) NR. 715/2009
ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ÎNMAGAZINAREA GAZELOR**

REGULAMENTUL (UE) 2022/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 29 iunie 2022

**de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1938 și (CE) nr. 715/2009
în ceea ce privește înmagazinarea gazelor**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ Avizul din 18 mai 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² Poziția Parlamentului European din 23 iunie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 iunie 2022.

întrucât:

- (1) În trecut au avut loc perturbări pe termen scurt ale furnizării de gaze, dar există mai mulți factori care fac ca situația din anul 2022 să fie diferită de crizele anterioare în materie de siguranță a furnizării de gaze. Escaladarea agresiunii militare ruse împotriva Ucrainei începând cu februarie 2022 a condus la creșteri fără precedent ale prețurilor. Există probabilitatea ca respectivele creșteri ale prețurilor să modifice în mod fundamental stimulentele pentru constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor din Uniune. În situația geopolitică actuală, nu pot fi excluse alte perturbări ale furnizării de gaze. Astfel de perturbări ale furnizării ar putea cauza daune mari pentru cetățeni și economia Uniunii, deoarece Uniunea este încă dependentă, într-o măsură semnificativă, de furnizarea externă de gaze, care poate fi afectată de conflict.

- (2) Natura și consecințele evenimentelor recente sunt ample și se manifestă la nivelul întregii Uniuni și, prin urmare, necesită un răspuns cuprinzător al Uniunii. Răspunsul respectiv ar trebui să acorde prioritate măsurilor care pot consolida siguranța furnizării de gaze la nivelul Uniunii, în special a furnizării de gaze pentru clienții protejați. Economii de energie și eficiența energetică contribuie în mod esențial la obiectivul respectiv. Prin urmare, este esențial ca Uniunea să acționeze în mod coordonat pentru a evita potențialele riscuri rezultate din posibile perturbări ale furnizării de gaze, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a alege diferite surse de energie și structurii generale a aprovizionării lor cu energie, în conformitate cu articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (3) Instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor contribuie la siguranța furnizării de gaze, iar constituirea unor stocuri suficiente în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor conduce la siguranța furnizării de gaze, permițând furnizarea suplimentară de gaze în caz de cerere mare sau perturbări ale furnizării. Întrucât în orice moment pot apărea perturbări ale furnizării de gaze prin conductă, ar trebui să fie introduse măsuri privind nivelul stocurilor constituite în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor din Uniune, pentru a garanta siguranța furnizării de gaze pentru iarna 2022-2023.

- (4) Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului¹ a introdus un mecanism de solidaritate ca instrument de atenuare a efectelor unei crize grave survenite în Uniune în care, într-un stat membru, este în joc furnizarea de gaze către clienții protejați în virtutea principiului solidarității, care este o necesitate esențială de securitate și o prioritate necesară. În cazul unei situații de urgență la nivelul Uniunii, un răspuns imediat asigură faptul că statele membre sunt în măsură să le ofere clienților protecție sporită.
- (5) Impactul agresiunii militare ruse împotriva Ucrainei a arătat că normele existente privind siguranța furnizării nu sunt adaptate la schimbări majore în situația geopolitică, în care deficitul de aprovizionare și vârfurile de preț pot rezulta nu numai din defectarea infrastructurii sau din condiții meteorologice extreme, ci și din evenimente majore intenționate și din perturbări bruște sau pe termen mai lung ale furnizării. Prin urmare, este necesar să se abordeze riscurile mai mari care pot apărea brusc și care rezultă din schimbările actuale ale situației geopolitice, inclusiv prin diversificarea aprovizionării cu energie a Uniunii.

¹ Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

- (6) Pe baza analizei Comisiei privind, printre altele, caracterul adecvat al măsurilor de asigurare a furnizării de gaze și a analizei consolidate a pregătirii pentru riscuri la nivelul Uniunii efectuate în februarie 2022 de Comisie și de Grupul de coordonare pentru gaz (GCG), instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1938), fiecare stat membru ar trebui, în principiu, să se asigure că în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor situate pe teritoriul său și direct interconectate la o zonă de piață din statul membru respectiv sunt constituite stocuri la un nivel de cel puțin 90 % din capacitatea lor la nivel de stat membru până la data de 1 noiembrie din fiecare an (obiectiv de constituire de stocuri), cu o serie de obiective intermediare pentru fiecare stat membru în mai, iulie, septembrie și februarie (trajectorie de constituire de stocuri) din anul următor. Unele state membre care au o capacitate de înmagazinare subterană a gazelor semnificativă ar fi afectate în mod disproporționat de obligația de a îndeplini obiectivul de constituire de stocuri pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul lor. Pentru a reflecta situația respectivă, obligația de a constitui stocuri în instalațiile lor de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să fie redusă la 35 % din consumul lor mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere obligației celorlalte state membre de a contribui la constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor în cauză. Statele membre ar trebui să poată decide, în anumite condiții, să îndeplinească parțial obiectivul de constituire de stocuri prin luarea în calcul a stocurilor de gaz natural lichefiat (GNL) stocat în instalațiile de GNL. Obiectivele de constituire de stocuri sunt necesare pentru a asigura protecția adecvată a consumatorilor din Uniune împotriva deficitelor de aprovizionare. Pentru 2022, ar trebui să se aplice un obiectiv de constituire de stocuri mai scăzut, de 80 %, și un număr redus de obiective intermediare, ținând seama de faptul că prezentul regulament urmează să intre în vigoare după începerea sezonului de constituire a stocurilor, iar statele membre vor avea o perioadă limitată de timp pentru a-l pune în aplicare.

- (7) La constituirea stocurilor în instalațiile de înmagazinare, statele membre ar trebui să urmărească diversificarea furnizorilor lor de gaze, pentru a-și reduce dependența atunci când acest lucru ar putea pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie sau interesele esențiale în materie de securitate ale Uniunii sau ale statelor membre.
- (8) În fiecare an începând din 2023, înmagazinarea gazelor ar trebui să facă obiectul unei monitorizări specifice din februarie, pentru a se evita extragerea bruscă a gazelor din instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor în mijlocul iernii, care ar putea genera provocări în materie de siguranță a furnizării înainte de sfârșitul iernii. Traiectoriile de constituire de stocuri ar trebui să permită monitorizarea continuă pe tot parcursul sezonului de constituire a stocurilor.
- (9) În fiecare an începând din 2023, fiecare stat membru cu instalații de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să prezinte Comisiei un proiect de traiectorie de constituire de stocuri pentru astfel de instalații de pe teritoriul său și direct interconectate la zona sa de piață, în formă agregată. Ținând seama de evaluarea GCG, Comisia ar trebui să adopte o decizie privind stabilirea „traietoriilor de constituire de stocuri” pentru fiecare stat membru într-un mod care să nu denatureze în mod nejustificat poziția concurențială a instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor din statul membru respectiv față de astfel de instalații de înmagazinare situate în statele membre învecinate.

- (10) Pentru a stabili traiectoria de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru cu instalații de înmagazinare subterană a gazelor începând din 2023 pe baza proiectului traiectoriei de constituire de stocuri prezentat de fiecare astfel de stat membru, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (11) Traiectoria de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru cu instalații de înmagazinare subterană a gazelor cuprinde o serie de obiective intermediare și ar trebui să se bazeze pe rata medie de constituire de stocuri pentru statul membru respectiv din perioada precedentă de cinci ani. În cazul statelor membre pentru care obiectivul de constituire de stocuri este redus la 35 % din consumul lor mediu anual de gaze, obiectivele intermediare ale traiectoriei de constituire de stocuri ar trebui să fie reduse în consecință.
- (12) În cazul în care un stat membru nu poate îndeplini la timp obiectivul de constituire de stocuri din cauza unor probleme tehnice, cum ar fi probleme legate de conductele care alimentează instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor sau legate de instalațiile de injecție, ar trebui să se permită statului membru să îndeplinească obiectivul de constituire de stocuri într-o etapă ulterioară. Cu toate acestea, fiecare obiectiv de constituire de stocuri ar trebui să fie atins cât mai curând posibil din punct de vedere tehnic și în orice caz nu mai târziu de data de 1 decembrie a anului în cauză, pentru a se garanta siguranța furnizării de gaze în perioada de iarnă.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (13) Este posibil ca statele membre să nu poată să îndeplinească obiectivul de constituire de stocuri sau un obiectiv intermediar din cauza unei situații de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii, de exemplu în cazul în care oferta de gaze este insuficientă, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1938, situație declarată de Comisie la cererea unuia sau mai multor state membre, după caz, care au declarat o situație de urgență la nivel național, în înțelesul regulamentului respectiv. Prin urmare, obiectivele de constituire de stocuri, inclusiv obiectivul împărțirii sarcinii, nu ar trebui să se aplice în cazul în care și atât timp cât Comisia a declarat o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii în conformitate cu articolul 12 din regulamentul respectiv.
- (14) Pentru a se asigura că statele membre nu se abat de la traiectoriile de constituire de stocuri, autoritățile competente ar trebui să monitorizeze permanent nivelul de stocuri constituite în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor. Traiectoriile naționale de constituire de stocuri ar trebui să fie stabilite în limitele unei marje de cinci puncte procentuale. În cazul în care nivelul de stocuri constituite într-un stat membru este cu peste cinci puncte procentuale sub nivelul traiectoriei de constituire de stocuri, autoritatea competentă ar trebui să ia imediat măsuri eficiente în vederea creșterii acestuia. Statele membre ar trebui să informeze Comisia și GCG cu privire la astfel de măsuri.

- (15) Orice abatere substanțială și susținută a unui stat membru de la traiectoria sa de constituire de stocuri poate periclita nivelurile adecvate de stocuri constituite și obiectivul de constituire de stocuri, care sunt necesare pentru a garanta siguranța furnizării de gaze în Uniune într-un spirit de solidaritate. În cazul unei astfel de abateri substanțiale și susținute de la traiectoria de constituire de stocuri sau al unei abateri de la obiectivul de constituire de stocuri, Comisia ar trebui să fie împuternicită să ia măsuri eficiente pentru a evita problemele de siguranță a furnizării de gaze cauzate de neconstituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare. Atunci când decide cu privire la astfel de măsuri eficiente, Comisia ar trebui să ia în considerare situația specifică a statului membru în cauză, cum ar fi dimensiunea instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor în raport cu consumul intern de gaze sau importanța instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor pentru siguranța furnizării de gaze în regiune și orice instalație de stocare a GNL. Întrucât prezentul regulament urmează să intre în vigoare după începerea sezonului din 2022 de constituire de stocuri în instalațiile de înmagazinare, orice măsură luată de Comisie pentru a aborda abaterile de la traiectoria de constituire de stocuri pentru 2022 ar trebui să țină seama de timpul limitat disponibil pentru punerea în aplicare a prezentului regulament la nivel național. Comisia ar trebui să se asigure că măsurile nu depășesc ceea ce este necesar pentru a garanta siguranța furnizării de gaze, fără a impune o sarcină disproporționată statelor membre, participanților la piața gazelor, operatorilor de înmagazinare sau consumatorilor.

- (16) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că obiectivele de constituire de stocuri sunt îndeplinite. În acest sens, statele membre ar trebui să vizeze aplicarea unor măsuri bazate pe piață în primă instanță, acolo unde este posibil, astfel încât să se evite perturbările inutile ale pieței. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a stabili un obiectiv de constituire de stocuri mai ridicat, astfel încât Uniunea să poată urmări să atingă în mod colectiv nivelul de 85 % din capacitatea instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor din Uniune pentru 2022. Având în vedere diferitele regimuri de reglementare existente deja în multe state membre pentru a sprijini constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare, nu ar trebui prevăzut niciun instrument specific pentru îndeplinirea traiectoriilor de constituire de stocuri sau a obiectivului de constituire de stocuri. Statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a decide care instrument este cel mai adecvat pentru sistemele lor naționale, cu respectarea anumitor condiții. Prin urmare, statele membre sau autoritățile de reglementare ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili căror participanți pe piață să le revină obligația de a asigura constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor. Ele ar trebui, de asemenea, să poată decide dacă mijloacele de reglementare, cum ar fi măsurile de obligare a deținătorilor de capacitate să elibereze capacitatea neutilizată, care sunt posibile în temeiul normelor de piață în vigoare ale Uniunii, sunt suficiente pentru a asigura că obiectivele de constituire de stocuri sunt îndeplinite sau dacă sunt necesare stimulente financiare ori reduceri ale tarifelor de înmagazinare. În cazul în care un stat membru impune furnizorilor de gaze care furnizează gaze clienților protejați de pe teritoriul său obligația de a înmagazina gaze în instalații de înmagazinare subterană a gazelor, cantitatea de gaze care trebuie să fie înmagazinată ar trebui să fie stabilită pe baza cantității de gaze naturale furnizate respectivilor clienți protejați. Statele membre ar trebui să se coordoneze între ele și să utilizeze instrumente precum platforme de achiziționare de GNL pentru a maximiza utilizarea GNL pentru a constitui stocuri în instalațiile de înmagazinare. În plus, statele membre ar trebui să reducă barierele de infrastructură și de reglementare din calea utilizării în comun a GNL pentru constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare.

- (17) Comunicarea Comisiei din 8 martie 2022 intitulată „REPowerEU: acțiuni europene comune pentru o energie mai accesibilă ca preț, sigură și mai durabilă” a arătat că dreptul Uniunii le permite statelor membre să acorde furnizorilor de gaze ajutoare astfel cum sunt prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE pentru a asigura constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare, de exemplu sub formă de garanții (contracte bidirecționale pentru diferență).
- (18) Orice măsuri luate de statele membre pentru asigurarea constituirii de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor, inclusiv condițiile care trebuie să fie impuse în cazul constituirii de stocuri pe baza împărțirii sarcinii și condițiile care trebuie să fie impuse în cazul extragerii de gaze din instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor, ar trebui să fie necesare, clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile și să nu denatureze în mod nejustificat concurența sau buna funcționare a pieței interne a gazelor ori să pună în pericol siguranța furnizării de gaze a celorlalte state membre sau a Uniunii. În special, astfel de măsuri nu ar trebui să conducă la consolidarea unei poziții dominante sau la câștiguri excepționale pentru întreprinderile care controlează instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor ori care au rezervat, dar nu au utilizat capacitatea de înmagazinare.

- (19) Utilizarea eficientă a infrastructurii existente, inclusiv a capacităților transfrontaliere de transport, a instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor și a instalațiilor GNL este importantă pentru garantarea siguranței furnizării de gaze într-un spirit de solidaritate. Frontierele energetice deschise sunt esențiale pentru siguranța furnizării de gaze, inclusiv în perioadele de perturbări ale furnizării de gaze la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii. Prin urmare, măsurile luate pentru a asigura constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor nu ar trebui să blocheze sau să restricționeze capacitățile transfrontaliere alocate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/459 al Comisiei¹. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că gazul înmagazinat rămâne disponibil, inclusiv pentru statele membre învecinate și în cazul în care se declară o situație de urgență, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1938.

¹ Regulamentul (UE) 2017/459 al Comisiei din 16 martie 2017 de stabilire a unui cod al rețelei privind mecanismele de alocare a capacității în sistemele de transport al gazelor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 984/2013 (JO L 72, 17.3.2017, p. 1).

- (20) Există probabilitatea ca obligația de înmagazinare să impună o sarcină financiară participanților la piață din statele membre care dispun de instalații relevante de înmagazinare subterană a gazelor pe teritoriul lor, iar creșterea nivelului de siguranță a furnizării de gaze este destinată să aducă beneficii tuturor statelor membre, inclusiv celor care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Pentru a împărți sarcina asigurării faptului că în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor din Uniune s-au constituit suficiente stocuri pentru a garanta siguranța furnizării de gaze, în spiritul solidarității, statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să utilizeze instalații de înmagazinare subterană a gazelor din alte state membre. În cazul în care un stat membru nu are nicio interconectare cu alte state membre sau dacă capacitatea transfrontalieră de transport limitată a unui stat membru ori alte motive tehnice fac imposibilă utilizarea instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor din alte state membre, obligația respectivă ar trebui să fie redusă în consecință.

- (21) Statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să garanteze că participanții la piață din astfel de state membre dispun de mecanisme în statele membre care au astfel de instalații care asigură utilizarea, până la 1 noiembrie, a unor volume de stocuri care să corespundă unui nivel de cel puțin 15 % din consumul lor mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani. Cu toate acestea, statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui, de asemenea, să poată dezvolta un mecanism alternativ de împărțire a sarcinii cu unul sau mai multe state membre care dețin instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Cu respectarea anumitor condiții, ar trebui să se țină seama și de alte măsuri existente de garantare a siguranței furnizării de gaze, echivalente în materie de siguranță a furnizării de gaze atunci când se ia în considerare mecanismul împărțirii sarcinii, cum ar fi o obligație echivalentă referitoare la alți combustibili decât gazele naturale, inclusiv petrolul. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei astfel de mecanisme alternative de împărțire a sarcinii și să facă dovada limitărilor tehnice și a echivalenței măsurilor luate.
- (22) Este posibil ca măsurile prin care statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor împart sarcina obligației de înmagazinare cu statele membre care dețin instalații de înmagazinare subterană a gazelor să aibă, la rândul lor, un impact financiar asupra participanților relevanți de pe piață. Prin urmare, statelor membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să li se permită să ofere stimulente financiare sau compensații participanților la piață pentru deficitul de venituri sau pentru costurile obligațiilor care le sunt impuse și care nu pot fi acoperite prin venituri. În cazul în care astfel de măsuri sunt finanțate printr-o taxă, taxa respectivă nu ar trebui să fie aplicată punctelor de interconectare transfrontaliere.

- (23) Monitorizarea și raportarea eficace sunt esențiale pentru evaluarea naturii și a amplitudinii riscurilor legate de siguranța furnizării de gaze, precum și pentru alegerea măsurilor adecvate de contracarare a acestor riscuri. În sezonul de constituire de stocuri, operatorii instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor ar trebui să raporteze autorităților competente, lunar, nivelurile stocurilor constituite. Proprietarii și operatorii instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor sunt încurajați să înregistreze periodic capacitatea și nivelul stocurilor constituite pentru fiecare instalație de înmagazinare subterană a gazelor, pe o platformă centrală de raportare.
- (24) Autoritățile competente joacă un rol semnificativ în monitorizarea siguranței furnizării de gaze și asigură echilibrul între siguranța furnizării de gaze și costul pentru consumatori care rezultă în urma măsurilor. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru sau o altă entitate desemnată de statul membru ar trebui să monitorizeze, împreună cu Comisia, nivelurile stocurilor constituite în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul său și să raporteze rezultatele Comisiei.. Ar trebui să fie posibil pentru Comisie, dacă este cazul, să invite Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) să acorde asistență în ceea ce privește monitorizarea.

- (25) Este esențial ca evaluarea riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2017/1938 să ia în considerare toate riscurile care ar putea afecta grav siguranța furnizării de gaze. În acest scop, abordarea bazată pe riscuri pentru evaluarea siguranței furnizării de gaze și stabilirea de măsuri preventive și de atenuare ar trebui, de asemenea, să ia în considerare scenariile în care există o perturbare totală a unei singure surse de furnizare. Pentru a se asigura un nivel maxim de pregătire, astfel încât să se evite o perturbare a furnizării de gaze și să se atenueze efectele unei astfel de perturbări, evaluările comune și naționale ale riscurilor ar trebui să fie efectuate ținând seama de astfel de scenarii. Acest lucru ar permite coordonarea măsurilor de atenuare a efectelor unei situații de urgență și optimizarea resurselor pentru a garanta o furnizare continuă, în cazul unei perturbări totale a furnizării.
- (26) Rolul GCG ar trebui să fie consolidat, cu un mandat explicit de monitorizare a performanței statelor membre și de elaborare de bune practici, în ceea ce privește siguranța furnizării de gaze. Prin urmare, Comisia ar trebui să raporteze periodic către GCG, iar GCG ar trebui să asiste Comisia în ceea ce privește monitorizarea obiectivelor de constituire de stocuri și asigurarea îndeplinirii acestora.

- (27) GCG acționează în calitate de consilier-cheie pentru Comisie pentru facilitarea coordonării măsurilor în materie de siguranță a furnizării, oferind asistență Comisiei în orice moment și în special în cazul unei crize. După cum este necesar, pentru a asigura un nivel maxim de pregătire și pentru a facilita schimbul rapid de informații, Comisia va convoca, fără întârziere, formațiunea „gestionarea crizelor” a GCG atunci când se anticipează o posibilă criză. Formațiunea „gestionarea crizelor” a GCG ar trebui să fie disponibilă pentru a asista Comisia atât timp cât este necesar. În acest scop, GCG ar trebui să mențină canale de comunicare cu statele membre și cu toți participanții pe piață relevanți în ceea ce privește siguranța furnizării de gaze și să colecteze informații relevante pentru siguranța furnizării de gaze la nivel național, regional și la nivelul Uniunii.

- (28) Sectorul sistemelor de înmagazinare are o mare importanță pentru Uniune, pentru securitatea aprovizionării sale cu energie și pentru celelalte interese esențiale în materie de securitate ale Uniunii. În consecință, instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor sunt considerate a fi infrastructură critică în sensul Directivei 2008/114/CE a Consiliului¹. Statele membre sunt încurajate să țină seama de măsurile introduse prin prezentul regulament în planurile lor naționale privind energia și clima și în rapoartele intermediare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului².

¹ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

(29) Sunt necesare garanții suplimentare în rețeaua de sisteme de înmagazinare pentru a evita amenințările la adresa ordinii publice și a securității publice în Uniune sau la adresa bunăstării cetățenilor Uniunii. Statele membre ar trebui să se asigure că fiecare operator de înmagazinare, inclusiv operatorii de înmagazinare controlați de operatorii de transport și de sistem sunt certificați de către autoritatea națională de reglementare sau de către o altă autoritate competentă desemnată de statul membru pentru a se asigura că siguranța furnizării de energie sau orice alt interes esențial în materie de securitate, în Uniune sau într-un stat membru, nu este pus în pericol de influența asupra operatorului de înmagazinare. Pentru analiza posibilelor riscuri în materie de siguranță a furnizării de energie, coordonarea dintre statele membre în ceea ce privește evaluarea siguranței furnizării este importantă. Evaluarea respectivă nu ar trebui să facă discriminări între participanții la piață, ci ar trebui să respecte pe deplin principiile bunei funcționări a pieței interne. Pentru a atenua rapid riscul rezultat în urma unor niveluri scăzute ale stocurilor constituite, certificarea respectivă ar trebui să fie prioritară și ar trebui să fie efectuată mai rapid pentru instalațiile de înmagazinare subterană mai mari care recent au avut niveluri constant scăzute ale stocurilor constituite, astfel încât să se asigure că pot fi excluse sau, dacă este posibil, rectificate eventualele probleme de siguranță a furnizării de gaze care rezultă din deținerea controlului asupra unor astfel de instalații de înmagazinare mari. Având în vedere nivelul mediu al stocurilor constituite din ultimii șase ani pentru toate instalațiile de înmagazinare subterană din Uniune la 31 martie, care a fost de 35 % din capacitatea lor maximă, pragul pentru definirea unui nivel neobișnuit de scăzut al stocurilor constituite în martie 2021 și martie 2022 ar trebui să fie stabilit la 30 %.

- (30) Autoritățile naționale de reglementare sau altă autoritate competentă desemnată de statele membre în cauză (în fiecare caz denumită „autoritatea de certificare”) ar trebui să refuze certificarea în cazul în care au ajuns la concluzia că o persoană care, în mod direct sau indirect, controlează sau exercită un drept asupra operatorului de înmagazinare ar putea pune în pericol siguranța furnizării de energie sau orice alt interes esențial în materie de securitate la nivel național, la nivel regional sau la nivelul Uniunii. La evaluarea acestui lucru, autoritatea de certificare ar trebui să țină seama de relațiile comerciale care ar putea afecta în mod negativ stimulentele și capacitatea operatorului de înmagazinare de a constitui stocuri în instalația de înmagazinare subterană a gazelor, precum și de obligațiile internaționale ale Uniunii și de orice alte fapte și circumstanțe specifice ale cazului respectiv. Pentru a asigura aplicarea consecventă a normelor de certificare în întreaga Uniune, respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii și solidaritatea și securitatea energetică în cadrul Uniunii, autoritatea de certificare ar trebui să țină seama în cea mai mare măsură de avizul Comisiei atunci când ia decizii cu privire la certificare, inclusiv prin modificarea proiectelor sale de decizie, dacă este cazul. În cazul în care o autoritate de certificare refuză certificarea, aceasta ar trebui să aibă competența de a solicita unei persoane să cedeze participațiile sau drepturile pe care le deține asupra proprietarului sistemului de înmagazinare sau asupra operatorului de înmagazinare și să stabilească un termen pentru această cedare, să dispună orice altă măsură adecvată pentru a se asigura că persoana respectivă nu poate exercita niciun control sau drept asupra respectivului proprietar al sistemului de înmagazinare sau operator de înmagazinare și să decidă cu privire la măsurile compensatorii adecvate. Orice măsură luată în decizia de certificare pentru a aborda riscurile în materie de siguranță a furnizării de gaze sau alte interese esențiale în materie de securitate ar trebui să fie necesară, clar definită, transparentă, proporțională și nediscriminatorie.

- (31) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute cu precădere în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). În special, acesta respectă dreptul de a nu fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o, astfel cum se prevede la articolul 17 din Cartă, precum și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din Cartă.
- (32) În cazul în care întreprinderile trebuie să achiziționeze mai mult gaz atunci când prețul gazului este ridicat, acest lucru ar putea duce la creșterea și mai pronunțată a prețurilor. Prin urmare, autoritățile de reglementare ar trebui să poată aplica o reducere de până la 100 % a tarifelor de intrare și de ieșire pentru capacitatea de transport și de distribuție către și din instalațiile de înmagazinare, atât pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor, cât și pentru instalațiile de GNL, făcând înmagazinarea mai atractivă pentru participanții la piață. Autoritățile naționale de reglementare și cele din domeniul concurenței sunt, de asemenea, încurajate să își utilizeze competențele pentru a elimina în mod eficace creșterile nejustificate ale tarifelor de înmagazinare.

- (33) Având în vedere circumstanțele excepționale actuale și incertitudinile legate de schimbările viitoare ale situației geopolitice, statele membre sunt încurajate să îndeplinească obiectivele de constituire de stocuri în cel mai scurt timp posibil.
- (34) Având în vedere pericolul iminent pentru siguranța furnizării de gaze cauzat de actuala agresiune militară rusă împotriva Ucrainei, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării. Datorită naturii excepționale a circumstanțelor actuale, anumite dispoziții introduse în prezentul regulament ar trebui să se aplice numai până la 31 decembrie 2025.
- (35) Prezentul regulament ar trebui de urgență să devină parte a acquis-ului Comunității Energiei în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Energiei, care a fost semnat la Atena la 25 octombrie 2005 și a intrat în vigoare la 1 iulie 2006.
- (36) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2017/1938 și Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹ ar trebui să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, 14.8.2009, p. 36).

Articolul 1
Modificarea Regulamentului (UE) 2017/1938

Regulamentul (UE) 2017/1938 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarele puncte:

- „27. «traietorie de constituire de stocuri» înseamnă o serie de obiective intermediare pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor pentru fiecare stat membru, astfel cum sunt enumerate în anexa Ia pentru 2022, și, pentru anii următori, stabilite în conformitate cu articolul 6a;
28. «obiectiv de constituire de stocuri» înseamnă un obiectiv obligatoriu privind nivelul de stocuri pentru capacitatea agregată a instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor;
29. «înmagazinare strategică» înseamnă înmagazinarea subterană sau o parte din înmagazinarea subterană a gazelor naturale nelichifiate care sunt achiziționate, gestionate și înmagazinate de operatorii de transport și de sistem, de o entitate desemnată de statele membre sau de o întreprindere, și care pot fi eliberate numai după o notificare prealabilă sau obținerea unei autorizații de eliberare din partea autorității publice și care sunt, în general, eliberate în cazul:
- (a) unui deficit major de furnizare;
 - (b) unei perturbări a furnizării; sau
 - (c) unei declarații de situație de urgență, astfel cum este menționată la articolul 11 alineatul (1) litera (c);

30. «stoc de echilibrare» înseamnă gaze naturale nelichificate care sunt:
- (a) achiziționate, gestionate și înmagazinate în subteran de către operatorii de transport și de sistem sau de către o entitate desemnată de statul membru exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor de operatori de transport și de sistem și de asigurare a siguranței furnizării de gaze; și
 - (b) expediate numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru menținerea în funcțiune a sistemului în condiții de siguranță și fiabilitate, în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2009/73/CE și cu articolele 8 și 9 din Regulamentul (UE) nr. 312/2014;
31. «instalație de înmagazinare subterană a gazelor» înseamnă o instalație de înmagazinare, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2009/73/CE, care este utilizată pentru înmagazinarea gazelor naturale, inclusiv pentru stocul de echilibrare, și care este conectată la un sistem de transport sau de distribuție, cu excepția rezervoarelor sferice supraterane sau a volumului de gaze existent în sistemul de transport și distribuție.”

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 6a

Obiective de constituire de stocuri și traiectorii de constituire de stocuri

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (5), statele membre se asigură că următoarele obiective de constituire de stocuri pentru capacitatea agregată a tuturor instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor care sunt situate pe teritoriul lor și care sunt direct interconectate la o zonă de piață de pe teritoriul lor și pentru instalațiile de înmagazinare menționate la anexa Ib sunt atinse până la data de 1 noiembrie a fiecărui an:

(a) pentru 2022: 80 %;

(b) începând cu 2023: 90 %.

În scopul respectării prezentului alineat, statele membre țin seama de obiectivul de garantare a siguranței furnizării de gaze în Uniune, în conformitate cu articolul 1.

- (2) În pofida alineatului (1) și fără a aduce atingere obligațiilor altor state membre în ceea ce privește constituirea de stocuri în instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor, obiectivul de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru în care sunt situate instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor este redus la un volum corespunzând unui nivel de 35 % din consumul mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani pentru statul membru respectiv.
- (3) În pofida alineatului (1) și fără a aduce atingere obligațiilor altor state membre în ceea ce privește constituirea de stocuri în instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor, obiectivul de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru în care sunt situate instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor se reduce cu volumul care a fost furnizat țărilor terțe în perioada de referință 2016-2021, în cazul în care volumul mediu furnizat a fost de peste 15 TWh pe an în perioada de extracție a gazelor din instalațiile de înmagazinare (octombrie-aprilie).
- (4) Pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor enumerate în anexa Ib, se aplică obiectivele de constituire de stocuri prevăzute la alineatul (1) și traiectoriile de constituire de stocuri prevăzute la alineatul (7). Detaliile referitoare la obligațiile pentru fiecare stat membru vor fi stabilite într-un acord bilateral în conformitate cu anexa Ib.

- (5) Un stat membru poate îndeplini parțial obiectivul de constituire de stocuri prin luarea în calcul a GNL stocat fizic și disponibil în instalațiile sale de GNL în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții următoare:
- (a) rețeaua de gaze include o capacitate semnificativă de stocare a GNL, reprezentând anual peste 4 % din consumul mediu național din perioada precedentă de cinci ani;
 - (b) statul membru a impus furnizorilor de gaze obligația de a înmagazina volume minime de gaze în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și/sau instalațiile de GNL în conformitate cu articolul 6b alineatul (1) litera (a).
- (6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a îndeplini obiectivele intermediare sau pentru a se asigura că acestea sunt îndeplinite, după cum urmează:
- (a) pentru 2022: astfel cum au fost stabilite în anexa Ia; și
 - (b) începând din 2023: în conformitate cu alineatul (7).

- (7) Pentru 2023 și pentru anii următori, fiecare stat membru cu instalații de înmagazinare subterană a gazelor prezintă Comisiei, până la data de 15 septembrie a anului precedent, un proiect de traiectorie de constituire de stocuri cu obiective intermediare pentru lunile februarie, mai, iulie și septembrie, inclusiv informații tehnice, pentru instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul său și direct interconectate la zona sa de piață, în formă agregată. Traiectoria de constituire de stocuri și obiectivele intermediare se bazează pe rata medie de constituire de stocuri din perioada precedentă de cinci ani.

În cazul statelor membre pentru care obiectivul de constituire de stocuri este redus la 35 % din consumul lor mediu anual de gaze în conformitate cu alineatul (2), obiectivele intermediare ale traiectoriei de constituire de stocuri se reduc în consecință.

Pe baza informațiilor tehnice furnizate de fiecare stat membru și ținând seama de evaluarea GCG, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili traiectoria de constituire de stocuri pentru fiecare stat membru. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18a alineatul (2). Acestea se adoptă până la data de 15 noiembrie a anului precedent, dacă este necesar și inclusiv în cazul în care un stat membru a prezentat un proiect actualizat de traiectorie de constituire de stocuri. Acestea se bazează pe o evaluare a situației generale în materie de siguranță a furnizării de gaze, precum și pe o evaluare a evoluției cererii și ofertei de gaze în Uniune și în fiecare stat membru și sunt stabilite într-un mod care să garanteze siguranța furnizării de gaze, evitând în același timp sarcinile inutile pentru statele membre, pentru participanții la piața gazelor, pentru operatorii de înmagazinare sau pentru clienți și fără a denatura în mod nejustificat concurența dintre instalațiile de înmagazinare situate în state membre învecinate.

- (8) În cazul în care un stat membru nu își poate îndeplini, într-un anumit an, până la 1 noiembrie, obiectivul de constituire de stocuri din cauza caracteristicilor tehnice specifice ale uneia sau mai multor instalații de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul său, cum ar fi debite de injectare excepțional de scăzute, acestuia i se permite să își atingă obiectivul de constituire de stocuri până la 1 decembrie. Statul membru informează Comisia înainte de 1 noiembrie, indicând motivele întârzierii.
- (9) Obiectivul de constituire de stocuri nu se aplică în cazul în care și atât timp cât Comisia a declarat o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii în temeiul articolului 12, la cererea, după caz, a unuia sau mai multor state membre care au declarat o situație de urgență la nivel național.
- (10) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru monitorizează în permanență respectarea traiectoriei de constituire de stocuri și raportează periodic GCG. În cazul în care nivelul de stocuri constituite într-un anumit stat membru este cu mai mult de cinci puncte procentuale sub nivelul traiectoriei de constituire de stocuri, autoritatea competentă ia, fără întârziere, măsuri eficiente în vederea creșterii acestuia. Statele membre informează Comisia și GCG cu privire la măsurile luate.

- (11) În cazul unei abateri substanțiale și susținute a unui stat membru de la traiectoria de constituire de stocuri care compromite îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri sau în cazul unei abateri de la obiectivul de constituire de stocuri, Comisia, după consultarea GCG și a statelor membre în cauză, emite o recomandare către statul membru respectiv sau către celelalte state membre în cauză în ceea ce privește măsurile care trebuie să fie luate imediat.

În cazul în care abaterea nu este redusă în mod semnificativ în termen de o lună de la data primirii recomandării Comisiei, Comisia, după consultarea GCG și a statului membru în cauză, ia o decizie, ca măsură de ultimă instanță, pentru a impune statului membru în cauză să ia măsuri care să corecteze efectiv abaterea, inclusiv, dacă este cazul, una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 6b alineatul (1), sau orice altă măsură pentru a asigura îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri prevăzut la prezentul articol.

Atunci când decide ce măsuri trebuie să fie luate în conformitate cu al doilea paragraf, Comisia ia în considerare situația specifică a statelor membre în cauză, cum ar fi dimensiunea instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor în raport cu consumul intern de gaze, importanța instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor pentru siguranța furnizării de gaze în regiune și orice instalații de stocare a GNL existente.

Orice măsură luată de Comisie pentru a aborda abaterile de la traiectoria de constituire de stocuri sau de la obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022 ține seama de intervalul scurt de timp pentru punerea în aplicare a prezentului articol la nivel național, care este posibil să fi contribuit la abaterea de la traiectoria de constituire de stocuri sau de la obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022.

Comisia se asigură că măsurile adoptate în conformitate cu prezentul alineat:

- (a) nu depășesc ceea ce este necesar pentru a garanta siguranța furnizării de gaze;
- (b) nu impun o sarcină disproporționată statelor membre, participanților la piața gazelor, operatorilor de înmagazinare sau clienților.

Articolul 6b

Punerea în aplicare a obiectivului de constituire de stocuri

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare, inclusiv asigurarea de stimulente financiare sau compensații pentru participanții la piață, pentru a îndeplini obiectivele de constituire de stocuri stabilite în conformitate cu articolul 6a. Atunci când se asigură că obiectivele de constituire de stocuri sunt îndeplinite, statele membre acordă prioritate, atunci când este posibil, măsurilor bazate pe piață.

În măsura în care măsurile enumerate la prezentul articol reprezintă atribuții și competențe ale autorității naționale de reglementare în conformitate cu articolul 41 din Directiva 2009/73/CE, autoritățile naționale de reglementare au responsabilitatea de a lua măsurile respective.

Măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde în special:

- (a) obligația, pentru furnizorii de gaze, de a înmagazina volume minime de gaze în instalațiile de înmagazinare, inclusiv în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și/sau în instalațiile de stocare a GNL, volumele respective urmând a fi determinate pe baza cantității de gaze furnizate de furnizorii de gaze clienților protejați;

- (b) obligația, pentru operatorii de înmagazinare, de a-și oferi capacitățile prin licitații deschise participanților la piață;
- (c) obligația, pentru operatorii de transport și de sistem sau entitățile desemnate de statul membru, de a achiziționa și gestiona un stoc de echilibrare exclusiv pentru îndeplinirea funcțiilor lor de operatori de transport și de sistem și, dacă este necesar, impunerea unei obligații pentru alte entități desemnate în scopul garantării siguranței furnizării de gaze în cazul unei situații de urgență, astfel cum este menționată la articolul 11 alineatul (1) litera (c);
- (d) utilizarea unor instrumente coordonate, cum ar fi platformele de achiziționare de GNL, cu alte state membre pentru a maximiza utilizarea GNL și pentru a reduce barierele de infrastructură și de reglementare din calea utilizării în comun a GNL pentru constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor;

- (e) utilizarea de mecanisme voluntare de achiziție în comun de gaze naturale, pentru aplicarea cărora Comisia poate emite, dacă este necesar, orientări până la 1 august 2022;
- (f) oferirea de stimulente financiare pentru participanții la piață, inclusiv pentru operatorii de înmagazinare, cum ar fi contracte pentru diferență sau acordarea de compensații participanților la piață pentru deficitul de venituri sau pentru costurile suportate de aceștia ca urmare a obligațiilor impuse participanților la piață, inclusiv operatorilor de înmagazinare, care nu pot fi acoperite prin venituri;
- (g) obligația, pentru deținătorii de capacitate de înmagazinare, de a utiliza sau de a elibera capacitățile rezervate neutilizate, obligând în același timp deținătorul de capacitate de înmagazinare care nu utilizează capacitatea de înmagazinare să plătească prețul convenit pentru întreaga durată a contractului de înmagazinare;
- (h) adoptarea de către entități publice sau private a unor instrumente eficiente pentru achiziționarea și gestionarea înmagazinării strategice, cu condiția ca astfel de instrumente să nu denatureze concurența sau buna funcționare a pieței interne;

- (i) numirea unei entități specializate însărcinate cu îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri în cazul în care obiectivul de constituire de stocuri nu ar fi îndeplinit altfel;
 - (j) oferirea de reduceri ale tarifelor de înmagazinare;
 - (k) colectarea veniturilor necesare pentru recuperarea cheltuielilor de capital și de exploatare legate de instalațiile de înmagazinare reglementate, sub forma unor tarife de înmagazinare și sub forma unei taxe specifice încorporate în tarifele de transport care este colectată numai de la punctele de ieșire către clienții finali situați în aceleași state membre, cu condiția ca veniturile colectate prin intermediul tarifelor să nu depășească veniturile permise.
- (2) Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) se limitează la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri. Aceste măsuri sunt clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile. Măsurile nu denaturează în mod nejustificat concurența sau buna funcționare a pieței interne a gazelor și nu pun în pericol siguranța furnizării de gaze pentru alte state membre sau pentru Uniune.

- (3) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura utilizarea în mod eficient a infrastructurii existente la nivel național și regional, în beneficiul siguranței furnizării de gaze. Măsurile respective nu blochează sau restricționează în niciun caz utilizarea transfrontalieră a instalațiilor de înmagazinare sau a instalațiilor de GNL și nu limitează capacitățile transfrontaliere de transport alocate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/459 al Comisiei*.
- (4) Atunci când iau măsuri în temeiul prezentului articol, statele membre aplică principiul „eficiența energetică înainte de toate”, îndeplinind totodată obiectivele măsurilor lor respective, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului**.

Articolul 6c

Facilități de înmagazinare și mecanismul de împărțire a sarcinii

- (1) Un stat membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor se asigură că participanții la piață din statul membru respectiv au încheiat acorduri cu operatori de înmagazinare subterană sau cu alți participanți la piață din statele membre în care există astfel de instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Respectivul acorduri prevăd utilizarea, până la 1 noiembrie, a unor volume de stocuri care corespund unui nivel de cel puțin 15 % din consumul mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani al statului membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor. Cu toate acestea, în cazul în care capacitatea transfrontalieră de transport sau alte limitări tehnice nu permit statului membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor utilizarea integrală a 15 % din volumele de stocuri respective, acel stat membru stochează numai volumele posibile din punct de vedere tehnic.

În cazul în care limitările tehnice nu permit unui stat membru să-și îndeplinească obligația de la primul paragraf, iar statul membru respectiv are obligația de a stoca alți combustibili pentru a înlocui gazul, obligația de la primul paragraf poate fi îndeplinită, în mod excepțional, printr-o obligație echivalentă de a stoca alți combustibili decât gazul. Statul membru în cauză face dovada limitărilor tehnice și a echivalenței măsurii.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană poate să dezvolte un mecanism de împărțire a sarcinii cu unul sau mai multe state membre care dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor (denumit în continuare „mecanismul de împărțire a sarcinii”).

Mecanismul de împărțire a sarcinii se bazează pe datele relevante ale celei mai recente evaluări a riscurilor în temeiul articolului 7 și ține seama de toți parametrii următori:

- (a) costul sprijinului financiar pentru îndeplinirea obiectivului de constituire de stocuri, excluzând costurile legate de îndeplinirea oricăror obligații în materie de înmagazinare strategică;
- (b) volumele de gaze necesare pentru a satisface cererea clienților protejați în conformitate cu articolul 6 alineatul (1);
- (c) limitările tehnice, inclusiv capacitatea de înmagazinare subterană disponibilă, capacitatea tehnică transfrontalieră de transport și ratele de extracție.

Statele membre notifică Comisiei mecanismul de împărțire a sarcinii până la ... [două luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament de modificare]. În lipsa unui acord privind un mecanism de împărțire a sarcinii până la data respectivă, statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor demonstrează că respectă alineatul (1) și notifică în acest sens Comisia.

- (3) Ca măsură tranzitorie, statele membre fără instalații de înmagazinare subterană a gazelor, care dispun însă de instalații de înmagazinare subterană a gazelor incluse pe cea mai recentă listă de proiecte de interes comun menționată în Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului^{***}, pot respecta parțial alineatul (1) luându-se în considerare stocurile de GNL din unitățile de stocare plutitoare existente, până la punerea în funcțiune a instalațiilor lor de înmagazinare subterană a gazelor.
- (4) Statele membre care nu dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor pot oferi stimulente sau compensații financiare participanților la piață sau operatorilor de transport și de sistem, după caz, pentru deficitul de venituri sau pentru costurile suportate de aceștia ca urmare a respectării obligațiilor de înmagazinare în conformitate cu prezentul articol, în cazul în care deficitul respectiv sau costurile respective nu pot fi acoperite prin venituri, pentru a asigura respectarea obligației lor de înmagazinare a gazelor în alte state membre în temeiul alineatului (1) sau punerea în aplicare a mecanismului de împărțire a sarcinii. În cazul în care stimulentele sau compensația financiară este finanțată printr-o taxă, taxa respectivă nu se aplică punctelor de interconectare transfrontaliere.

- (5) În pofida alineatului (1), în cazul în care un stat membru deține instalații de înmagazinare subterană a gazelor situate pe teritoriul său a căror capacitate agregată este mai mare decât consumul anual de gaze al statului membru respectiv, statele membre fără instalații de înmagazinare subterană a gazelor care au acces la instalațiile respective fie:
- (a) se asigură că până la 1 noiembrie volumele de stocuri corespund cel puțin utilizării medii a capacității de înmagazinare din perioada precedentă de cinci ani determinate luând în considerare, printre altele, fluxurile din cursul sezonului de extracție din perioada precedentă de cinci ani din statele membre în care se află instalațiile de înmagazinare; fie
 - (b) demonstrează că a fost rezervată o capacitate de înmagazinare echivalentă cu volumul acoperit de obligația de la litera (a).

În cazul în care statul membru care nu dispune de instalații de înmagazinare subterană a gazelor poate demonstra că a fost rezervată o capacitate de înmagazinare echivalentă cu volumul acoperit de obligația de la primul paragraf litera (a), se aplică alineatul (1).

Obligația de la prezentul alineat este limitată la 15 % din consumul mediu anual de gaze din perioada precedentă de cinci ani din statul membru în cauză.

- (6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa Ib, în cazul instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor situate într-un stat membru care nu intră sub incidența alineatului (5), dar care sunt direct conectate la zona de piață a unui alt stat membru, acest alt stat membru se asigură că până la 1 noiembrie volumele de stocuri corespund, cel puțin, mediei capacității de înmagazinare rezervate la punctul transfrontalier relevant în perioada precedentă de cinci ani.

Articolul 6d

Monitorizare și executare

- (1) Operatorii de înmagazinare raportează nivelul de stocuri autorității competente din fiecare stat membru în care se află instalațiile în cauză de înmagazinare subterană a gazelor și, dacă este cazul, unei entități desemnate de statul membru respectiv (denumită în continuare „entitatea desemnată”) după cum urmează:
 - (a) pentru anul 2022: la fiecare dintre obiectivele intermediare prevăzute în anexa Ia; și
 - (b) începând din 2023: în conformitate cu articolul 6a alineatul (4).
- (2) Autoritatea competentă și, dacă este cazul, entitatea desemnată de fiecare stat membru monitorizează nivelurile de stocuri constituite în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriul lor la sfârșitul fiecărei luni și raportează Comisiei rezultatele, fără întârzieri nejustificate.

Comisia poate, dacă este cazul, să invite Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) să acorde asistență în ceea ce privește această monitorizare.

- (3) Pe baza informațiilor furnizate de autoritatea competentă și, dacă este cazul, de entitatea desemnată de fiecare stat membru, Comisia raportează periodic GCG.
- (4) GCG acordă asistență Comisiei în ceea ce privește monitorizarea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri și elaborează orientări pentru Comisie cu privire la măsurile adecvate de asigurare a conformității în cazul în care statele membre se abat de la traiectoria de constituire de stocuri sau nu îndeplinesc obiectivele de constituire de stocuri.
- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a respecta traiectoriile de constituire de stocuri și obiectivele de constituire de stocuri și pentru a asigura respectarea obligațiilor de înmagazinare impuse participanților la piață, inclusiv prin impunerea unor sancțiuni și amenzi suficient de disuasive asupra participanților la piață respectivi.

Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la măsurile de executare luate în temeiul prezentului alineat.

- (6) În cazul în care trebuie să se facă schimb de informații sensibile din punct de vedere comercial, Comisia poate convoca reuniuni ale GCG care să permită doar participarea Comisiei și a statelor membre.

- (7) Schimbul de informații se limitează la ceea ce este necesar pentru a monitoriza respectarea prezentului regulament.

Comisia, autoritățile naționale de reglementare și statele membre păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial primite în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin.

-
- * Regulamentul (UE) 2017/459 al Comisiei din 16 martie 2017 de stabilire a unui cod al rețelei privind mecanismele de alocare a capacității în sistemele de transport al gazelor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 984/2013 (JO L 72, 17.3.2017, p. 1).
- ** Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind governanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).
- *** Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 (JO L 152, 3.6.2022, p. 45).”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 1 septembrie 2022, ENTSOG efectuează o simulare la nivelul Uniunii a scenariilor de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii, inclusiv a scenariilor de perturbare prelungită a unei singure surse de furnizare. Simularea include identificarea și evaluarea coridoarelor de furnizare de gaze în caz de urgență și identifică, de asemenea, statele membre care pot aborda riscurile identificate, inclusiv în ceea ce privește GNL. ENTSOG definește scenariile de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii și metodologia simulării în cooperare cu GCG. ENTSOG asigură un nivel adecvat de transparență și acces la ipotezele de modelare folosite în scenariile sale. Simularea la nivelul Uniunii a scenariilor de perturbare a furnizării de gaze și a infrastructurii se repetă la fiecare patru ani, exceptând cazul în care situația impune actualizări mai frecvente.”;

(b) la alineatul (4), se adaugă următoarea literă:

„(g) luând în considerare scenariii de perturbare prelungită a unei singure surse de furnizare.”

4. La articolul 16, se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre asigură că obligațiile de înmagazinare în temeiul prezentului regulament sunt îndeplinite prin utilizarea de instalații de înmagazinare din Uniune. Cu toate acestea, cooperarea dintre statele membre și părțile contractante la Comunitatea Energiei poate include acorduri voluntare care să vizeze utilizarea capacității de înmagazinare furnizate de părțile contractante la Comunitatea Energiei pentru stocarea de volume suplimentare de gaze pentru statele membre.”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 17a

Raportul Comisiei

- (1) Până la 28 februarie 2023, și ulterior anual, Comisia prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului, care conțin:
 - (a) o prezentare generală a măsurilor luate de statele membre pentru îndeplinirea obligațiilor de înmagazinare;
 - (b) o prezentare generală a timpului necesar pentru procedura de certificare prevăzută la articolul 3a din Regulamentul (CE) nr. 715/2009;

- (c) o prezentare a măsurilor solicitate de Comisie pentru a asigura respectarea traiectoriilor de constituire de stocuri și a obiectivelor de constituire de stocuri;
- (d) o analiză a efectelor potențiale ale prezentului regulament asupra prețurilor gazelor, precum și a economiilor potențiale de gaze în raport cu articolul 6b alineatul (4).”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului*.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

* Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

7. La articolul 20, se adaugă următorul alineat:

„(4) Articolele 6a-6d nu se aplică Irlandei, Ciprului sau Maltei atât timp cât acestea nu sunt direct interconectate la rețeaua de gaze interconectată a oricărui alt stat membru.”

8. La articolul 22 se adaugă următorul paragraf:

„Articolul 2 punctele 27-31, articolele 6a-6d, articolul 16 alineatul (3), articolul 17a, articolul 18a, articolul 20 alineatul (4) și anexele Ia și Ib se aplică până la 31 decembrie 2025.”

9. Textul din anexa la prezentul regulament se introduce ca anexele Ia și Ib.

Articolul 2
Modificarea Regulamentului (CE) nr. 715/2009

Regulamentul (CE) nr. 715/2009 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Certificarea operatorilor de înmagazinare

- (1) Statele membre se asigură că fiecare operator de înmagazinare, inclusiv orice operator de înmagazinare controlat de un operator de transport și de sistem, este certificat în conformitate cu procedura prevăzută la prezentului articol, fie de către autoritatea națională de reglementare, fie de o altă autoritate competentă desemnată de statul membru în cauză în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului* (în fiecare caz denumită „autoritatea de certificare”).

Prezentul articol se aplică, de asemenea, operatorilor de înmagazinare controlați de operatorii de transport și de sistem care au fost deja certificați în temeiul normelor privind separarea prevăzute la articolele 9, 10 și 11 din Directiva 2009/73/CE.

- (2) Autoritatea de certificare emite un proiect de decizie privind certificarea referitor la operatorii de înmagazinare care operează instalații de înmagazinare subterană a gazelor cu o capacitate mai mare de 3,5 TWh atunci când, indiferent de numărul de operatori de înmagazinare, în ansamblul instalațiilor de înmagazinare, stocurile constituite erau, la 31 martie 2021 și la 31 martie 2022, la un nivel care, în medie, reprezenta mai puțin de 30 % din capacitatea lor maximă, până la ... [150 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] sau în termen de 150 de zile lucrătoare de la data primirii unei notificări în temeiul alineatului (9).

În ceea ce privește operatorii de înmagazinare menționați la primul paragraf, autoritatea de certificare depune toate eforturile pentru a emite un proiect de decizie privind certificarea până la 1 noiembrie 2022.

Pentru toți ceilalți operatori de înmagazinare, autoritatea de certificare adoptă un proiect de decizie privind certificarea până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] sau în termen de 18 luni de la data primirii unei notificări în temeiul alineatului (8) sau (9).

- (3) Atunci când evaluează riscul pentru securitatea aprovizionării cu energie în Uniune, autoritatea de certificare ia în considerare orice risc pentru siguranța furnizării de gaze la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii, precum și orice atenuare a unui astfel de risc, care rezultă, printre altele, din:
- (a) dreptul de proprietate, aprovizionarea sau alte relații comerciale care ar putea afecta în mod negativ stimulentele și capacitatea operatorului de înmagazinare de a constitui stocuri în instalația de înmagazinare subterană a gazelor;
 - (b) drepturile și obligațiile Uniunii față de o țară terță în temeiul dreptului internațional, inclusiv în temeiul oricărui acord încheiat cu una sau mai multe țări terțe la care Uniunea este parte și în care este abordat aspectul securității aprovizionării cu energie;
 - (c) drepturile și obligațiile statelor membre în cauză față de o țară terță care decurg din acorduri încheiate de statele membre în cauză cu una sau mai multe țări terțe, în măsura în care acordurile respective respectă dreptul Uniunii; sau
 - (d) orice alte fapte și circumstanțe specifice ale cazului respectiv.

- (4) În cazul în care autoritatea de certificare stabilește că o persoană care, în mod direct sau indirect, controlează sau își exercită vreun drept asupra operatorului de înmagazinare în sensul articolului 9 din Directiva 2009/73/CE ar putea pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie sau interesele esențiale în materie de securitate ale Uniunii sau ale oricărui stat membru, autoritatea de certificare refuză certificarea. Ca opțiune alternativă, autoritatea de certificare poate să emită o decizie privind certificarea sub rezerva unor condiții care să garanteze o atenuare suficientă a riscurilor care ar putea influența în mod negativ constituirea de stocuri în instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și cu asigurarea că viabilitatea condițiilor poate fi asigurată pe deplin printr-o punere în aplicare și monitorizare eficace. Astfel de condiții pot include, în special, obligația pentru proprietarul sistemului de înmagazinare sau operatorul de înmagazinare de a transfera gestionarea sistemului de înmagazinare.

- (5) În cazul în care autoritatea de certificare ajunge la concluzia că riscurile legate de furnizarea de gaze nu pot fi eliminate prin condițiile stabilite în conformitate cu alineatul (4), inclusiv prin obligația pentru proprietarul sistemului de înmagazinare sau operatorul de înmagazinare de a transfera gestionarea sistemului de înmagazinare și, prin urmare, refuză certificarea, aceasta:
- (a) solicită proprietarului sistemului de înmagazinare sau operatorului de înmagazinare ori oricărei persoane despre care consideră că ar putea pune în pericol securitatea aprovizionării cu energie sau interesele esențiale în materie de securitate ale Uniunii sau ale oricărui stat membru să cedeze participațiile sau drepturile pe care le deține asupra proprietății sistemului de înmagazinare sau a proprietății operatorului de înmagazinare, și stabilește un termen pentru o astfel de cedare;
 - (b) dispune, dacă este cazul, măsuri provizorii pentru a se asigura că o astfel de persoană nu poate exercita niciun control sau drept asupra respectivului proprietar de sistem de înmagazinare sau operator de înmagazinare până la cedarea participațiilor sau a drepturilor; și
 - (c) decide cu privire la măsurile compensatorii adecvate în conformitate cu dreptul intern.

- (6) Autoritatea de certificare notifică fără întârziere Comisiei proiectul de decizie privind certificarea, împreună cu toate informațiile relevante.

Comisia transmite un aviz cu privire la proiectul de decizie privind certificarea autorității de certificare în termen de 25 de zile lucrătoare de la data unei astfel de notificări. Autoritatea de certificare ține seama în cea mai mare măsură de avizul Comisiei.

- (7) Autoritatea de certificare emite decizia privind certificarea în termen de 25 de zile lucrătoare de la primirea avizului Comisiei.
- (8) Înainte de punerea în funcțiune a unei instalații de înmagazinare subterană a gazelor nou construite, operatorul de înmagazinare este certificat în conformitate cu alineatele (1)-(7). Operatorul de înmagazinare notifică autorității de certificare intenția sa de a pune în funcțiune instalația de înmagazinare.
- (9) Operatorii de înmagazinare notifică autorității de certificare relevante orice tranzacție planificată care ar necesita o reevaluare a conformității lor cu cerințele de certificare prevăzute la alineatele (1)-(4).

- (10) Autoritățile de certificare monitorizează în mod continuu respectarea de către operatorii de înmagazinare a cerințelor de certificare de la alineatele (1)-(4). Acestea deschid o procedură de certificare în scopul reevaluării respectării cerințelor în oricare din circumstanțele următoare:
- (a) la primirea unei notificări din partea operatorului de înmagazinare în temeiul alineatului (8) sau (9);
 - (b) din proprie inițiativă, în cazul în care au cunoștință de faptul că o modificare planificată a drepturilor sau a influenței asupra unui operator de înmagazinare ar putea duce la nerespectarea cerințelor de la alineatele (1), (2) și (3);
 - (c) la cererea motivată a Comisiei.

- (11) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura exploatarea continuă a instalațiilor de înmagazinare subterană a gazelor de pe teritoriile lor respective. Respectivetele instalații de înmagazinare subterană a gazelor pot înceta operațiunile numai în cazul în care cerințele tehnice și de siguranță nu sunt respectate sau în cazul în care autoritatea de certificare stabilește, în urma unei evaluări și ținând seama de avizul ENTSO de gaze, potrivit căruia o astfel de încetare a operațiunilor nu ar diminua siguranța furnizării de gaze la nivelul Uniunii sau la nivel național.

Se iau măsuri compensatorii adecvate, dacă este cazul, în situația în care încetarea operațiunilor nu este permisă.

- (12) Comisia poate publica orientări privind aplicarea prezentului articol.
- (13) Prezentul articol nu se aplică părților din instalațiile de GNL care sunt utilizate pentru înmagazinare.

* Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).”

2. La articolul 13, se adaugă următorul alineat:

„(3) Autoritatea națională de reglementare poate aplica o reducere de până la 100 % tarifelor de transport și distribuție bazate pe capacitate în punctele de intrare dinspre instalațiile de înmagazinare subterană a gazelor și instalațiile de GNL și în punctele de ieșire către acestea, cu excepția cazului și în măsura în care o astfel de instalație care este conectată la mai multe rețele de transport sau de distribuție este utilizată pentru a concura cu un punct de interconectare.

Prezentul alineat se aplică până la 31 decembrie 2025.”

Articolul 3
Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

„Anexa Ia¹

Traectoria de constituire de stocuri cu obiective intermediare
și obiectivul de constituire de stocuri pentru 2022 pentru statele membre
care dispun de instalații de înmagazinare subterană a gazelor

Statul membru	1 august: obiectiv intermediar	1 septembrie: obiectiv intermediar	1 octombrie: obiectiv intermediar	1 noiembrie: obiectiv intermediar
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %
HU	51 %	60 %	70 %	80 %

Statul membru	1 august: obiectiv intermediar	1 septembrie: obiectiv intermediar	1 octombrie: obiectiv intermediar	1 noiembrie: obiectiv intermediar
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

- ¹ Prezenta anexă face obiectul obligațiilor *pro rata* ale fiecărui stat membru în temeiul prezentului regulament, în special al articolelor 6a, 6b și 6c.
Pentru statele membre care intră sub incidența articolului 6a alineatul (2), obiectivul intermediar *pro rata* se calculează înmulțind valoarea indicată în tabel cu limita de 35 % și împărțind rezultatul la 80 %.

Anexa Ib

Responsabilitate comună pentru obiectivul de constituire de stocuri și traiectoria de constituire de stocuri

În ceea ce privește obiectivul de constituire de stocuri și traiectoria de constituire de stocuri în temeiul articolului 6a alineatul (1), Republica Federală Germania și Republica Austria își împart responsabilitatea în ceea ce privește instalațiile de înmagazinare Haidach și 7Fields. Proporția și amploarea exacte ale acestei responsabilități partajate între Republica Federală Germania și Republica Austria fac obiectul unui acord bilateral între aceste state membre.”
